

O Psíkovi a mačičke - Ako si psík roztrhal nohavice

Keď ešte psík a mačička spolu hospodárili, mali ešte svoj domček a viedli si v ňom svoje hospodárstvo, bola raz veľkonočná nedeľa a tak si povedali, že pôjdu spolu na výlet. Slniečko pekne svietilo. " Pôjdeme napríklad do lesa," hovorí psík, " kdeže inam by sme šli, keď je tak pekne ? "

"Aj trebárs do lesa," povedala mačička. " Len škoda, že nemám žiadny slnečník, keď slniečko tak krásne svieti. Robila by som s ním v lese parádu. To iste ešte nikto nevidel mačičku s takou parádou ."

"Ale však ono ti to neuškodí, keď ťa slniečko trochu opáli," povedal psík; "si aj tak po tej dlhej zime nejako bledá. A teraz sa už dlho neolizuj a pod' !" " No, a pod' !"

" No, no, veď sa predsa musím trochu upraviť, keď idem v nedeľu von," povedala na to mačka. "Človek musí predsa na seba trochu hľadiet'. Pozri sa len na seba, ako to vyzeráš: máš jedno ucho hore a druhé nakrivo. Uši sa majú nosiť rovnako."

Psík si narovnal uši a išli. Cestou si vykladali, čo budú v lese robiť. Že sa tam budú hrať na schovávačku a na Janička a na Marienku a chvíľu aj na naháňačku. A potom že si ľahnú na chrbát do trávy a budú sa pozerat' hore na modré nebo.

Ako tak išli, pozeral na nich z krovia zajac. "Hehe" ... začal sa posmievat'. "Ten psík má jedno ucho hore a druhé nakrivo, takto !" A zopakoval to po psíčkovi. A bola to pravda. Psík si nedal na uši pozor a mal každé inak.

" Pozeraj, on sa ti posmieva." Povedala mačička.

"Vrrrr ... hav hav ... vrrr ... rozhneval sa psík na zajaca a rozbehol sa za ním do krovia. Ale zajac utiekol a bol už dávno preč." Ono v tom kroví bolo moc tŕnia, "povedal psík." Ale keby som bol chcel, bol by som ho dobehol. "

" Škoda šiat do takého tŕnia," povedala mačička a prehliadala psíka zo všetkých strán. " Juuu, máš roztrhané nohavice. Trčí ti z nich košeľa. Nohavice sú vzadu zoztrhané, až hanba."

" Hmmm ... to bude od toho, ako som vletel za tým zajacom do tŕnia. Hmmm to je hanba. Takto roztrhané nohavice a v nedeľu. Keby sme to aspoň mohli opraviť. Nemáš so sebou niť ? "

" To nemám," povedala mačička. "Ale snád' niečo cestou nájdeme. Nejaký kúsok špagátu, alebo niečo také."

" Hej " ... obzeral sa psík. "Tamto myslím niečo je." Pozerajú .. a bol to dlhý, uvarený makarón. Ležal tam rovno natiahnutý a myslel si, že ho nikto nevidí.

" Ved' je to rovné," štuchla do makarónu mačička. " To je ceruzka." Makarón sa zľakol a zamotal sa do kolieska.

" Nie, nie, to nie je žiadna ceruzka, vidíš, je to špagátik. Vezmi ho a zaši mi nohavice. Pozri, tu pri chvostíku, ale opatrne, to ti hovorím." Mačička vzala makarón a zašila psíkovi makarónom nohavice. "Tak, už sa mi nikto nebude smiať," pochvaloval si psík a šli zase ďalej a rozprávajú sa. Ako tak šli psík s mačičkou do lesa, makarón sa spamätal.

"Ja predsa nie som žiadny špagátik, ja som makarón," pomyslel si a začal sa pomaly súkať von z nohavíc. Išlo to pomaly, ťažko, pretože mačička prešila dieru krížom - krážom. Ale konečne sa mu to predsa podarilo a vyvliekol sa poľahúčky až do poly von. " Tak prosím, že som makarón. A to sa ešte pozriete, až poleziem celý von".

Išla okolo sliepka a vidí, že psíkovi vylieza z gatí makarón. "Hej" ... rozpráva sa " makarónik, makarón. Počkajte trochu," povedala sliepka psíkovi. "Tu dole, celkom dole pri chvoste, trošičku vedľa, máte niečo veľmi dobrého." Vyzobla, vytiahla makarón a prehltla ho. "To bol makarón a ten vám myslím vyžral do nohavíc dieru. Však som ho zato potrestala. Zjedla som ho".

Mačička sa pozerá a vidí, že psík má nohavice zase celé rozpárané. " Ved' to bol špagát na zašitie nohavíc," povedala sliepke mačička "a vy ste nám ho kmotra zjedla. Čím teraz zašijeme psíkovi nohavice ? "

" Ale nie " hovorí sliepka. " Na môj dušu, bol to makarón a žiadny špagát. To by ste pozerali, ako sa krútil. Makarón, ten ja poznám a akurát som mala na makarón chuť." Chcete tie nohavice zašiť ? " Však taká diera robí hanbu, obzvlášť dnes v nedeľu. Ja síce žiadnu ihlu ani niť nemám, ale keď pôjdete ešte o kúsok ďalej, tak tam bývakrajčírka. Tá vám to snád' zašije." A tak psík s mačičkou išli ku krajčírke a tá psíkovi tú dieru zašila. Dala ešte každému hrnček mlieka a kus vianočky. A psík s mačičkou išli spokojní domov.